

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติ ให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงานและดำรงชีวิต ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ ให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ยังเป็นสื่อ แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่า ควรแก่ การเรียนรู้ อ่อนรู้ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 1)

นอกจากนั้นภาษาไทยยังเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานจนถึงระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ โดยกำหนดให้ผู้เรียนทุกช่วงชั้น ได้เรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ถึง 5 สาระ ได้แก่ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดู และการพูด สาระหลักการใช้ภาษา สาระวรรณคดี และวรรณกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว นักเรียนต้องมีความรู้ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม และค่านิยม สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างดี สามารถอ่าน เขียน และฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผลและคิดเป็นระบบ มีนิสัยรักการอ่าน มีการแสวงหาความรู้ และใช้ภาษาในการพัฒนาตนและสร้างสรรค์งานอาชีพ ตระหนักในวัฒนธรรมในการใช้ภาษาและ ความเป็นไทย ภูมิใจและชื่นชมวรรณคดีและวรรณกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนไทย สามารถ นำทักษะทางภาษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามสถานการณ์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสร้างความสามัคคีในความเป็นชาติไทย (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 3-6)

จากการกำหนดคุณภาพผู้เรียนและมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรดังกล่าว จะเห็นว่า การอ่านและการเขียนภาษาไทยเป็นเรื่องที่ครูผู้สอนควรตระหนักเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นตั้งแต่เริ่มแรก

ของการสอนวิชาภาษาไทย ครูผู้สอนจึงควรสอนให้นักเรียนอ่านและเขียนอย่างถูกต้อง และต้องมีความรู้ในเรื่องของหลักเกณฑ์ไวยากรณ์ของภาษาไทย เรื่อง การสะกดคำ ไตรยางศ์ การผันวรรณยุกต์ คำควบกล้ำ อักษรนำ เป็นต้น ครูผู้สอนในระดับพื้นฐานจะต้องสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างมีลำดับขั้นตอนเริ่มจากง่ายไปสู่ยาก จัดให้นักเรียนเรียนรู้ไปตามลำดับ อย่างต่อเนื่องไม่รู้สึกรู้สว่าการเรียนภาษาเป็นเรื่องยาก มีความสนุกสนานและมีความสุขในการเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง วิธีการที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนนั้น จะต้องมีส่วนหรือแบบฝึกทักษะที่น่าสนใจ ฉะนั้นการสอนหลักเกณฑ์ภาษาไทยให้แก่เด็กเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานนี้ ครูต้องใช้เทคนิคการสอนอย่างหลากหลาย สอดแทรกหลักภาษาไปในกระบวนการสอนการอ่าน การเขียนอย่างผสมผสานและสอนให้สนุก ด้วยการให้นักเรียนสังเกตการใช้ภาษาสรุปเป็นกฎเกณฑ์ด้วยตนเอง นักเรียนจะได้ไม่เบื่อวิชาภาษาไทย หากนักเรียนรักและเห็นคุณค่าวิชาภาษาไทยก็จะเป็นคนรักการอ่าน การเขียน ซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์สำคัญยิ่ง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ในเนื้อหาอื่น ๆ ของผู้เรียนต่อไป (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 133)

จากความสำคัญของภาษาไทยที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่า การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ในทุก ๆ ด้าน เพราะการอ่านออก อ่านคล่องทำให้สามารถรับและส่งสารได้ตรงจุดหมาย ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจได้ดี และมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะผู้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีจุดเน้นในด้านการอ่านว่า ต้องอ่านออก คือ เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนต้องมีทักษะการอ่าน ดังนี้ “อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทหรือกรอนง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน” (ประสงค์ เมธิพิณิตกุล, 2550, หน้า 34-35) หรืออีกนัยหนึ่งอาจกล่าวได้ว่า ทักษะการอ่านได้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นทักษะที่มีคุณค่า เพราะการอ่านเป็นการพัฒนาตนเอง เพื่อให้ทันกับวิทยาการใหม่ ๆ ที่เจริญก้าวหน้า และนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการพัฒนาประเทศ ซึ่งกล่าวได้ว่าการอ่านคือหัวใจ ของการพัฒนาทักษะทางภาษาในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการพูด การฟัง และการเขียน ทั้งนี้เพราะว่าภาษาจากการอ่านย่อมเป็นพื้นฐานของทักษะอื่น ๆ ได้ต่อไป ดังนั้นการอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญ ในการพัฒนาหลักภาษา การใช้ภาษา หากนักเรียนมีพื้นฐานทักษะการอ่านดีแล้ว ย่อมสามารถนำความรู้ที่ได้ดังกล่าว ไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ ในสาขาวิชาอื่น ๆ ได้อีกด้วย

นอกจากนี้ ยังมีผู้ศึกษาอีกหลายท่านได้กล่าวว่า การอ่านเป็นหัวใจของกิจกรรมทั้งหลายในการเรียน ซึ่งปัญหาในการอ่านไม่เพียงแต่จะทำให้นักเรียนเกิดความล้มเหลวในการเรียนเท่านั้น แต่ยังมีผลต่อการพัฒนาทางด้านอารมณ์ และบุคลิกภาพของนักเรียนด้วย เพราะจะส่งผลให้เด็กเกิดความรู้สึกมีปมด้อย และกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาในห้องเรียน อันเป็นสาเหตุ ให้นักเรียนที่ถอย เบื่อหน่าย วิตกกังวล หรือเกลียดทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน แม้ว่าการอ่านจะมีความสำคัญมาก ดังกล่าว แต่เป็นที่ทราบกันดีว่าโดยเฉลี่ยแล้วคนไทยอ่านหนังสือต่อปีน้อยมากเพียงปีละไม่กี่บรรทัดเท่านั้น ถ้าเป็นผู้เรียนอาจจะอ่านมากกว่านั้น แต่ก็ถือว่ายังไม่เพียงพอ ซึ่งเป็นปัญหาของผู้เรียนทุกระดับ และส่งผลกระทบต่อทักษะด้านอื่น ๆ ตลอดจนการพัฒนาประเทศในที่สุด

อีกทั้งการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ภาษาไทย คนไทยทุกคนจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งช่วยกันแก้ไขปัญหาการเขียนสะกดคำผิด และข้อบกพร่องอย่างจริงจัง (อคุสย์ ภูปลัม, 2539, หน้า 3) เพราะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะช่วยให้อ่านออกเสียง และเขียนได้ถูกต้อง และยังช่วยให้นักเรียนรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ช่วยนักเรียนใช้คำอย่างถูกต้อง กว้างขวาง และทำให้นักเรียนได้คิดค้นคำใหม่ได้ตามที่เขาต้องการ (วรณี โสมประยูร, 2544, หน้า 156) ปัจจุบันการใช้ภาษาไทยของนักเรียนมักจะไม่ต้อง

โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำ นักเรียนประถมศึกษาส่วนมากยังเขียนสะกดคำผิดพลาด สาเหตุเพราะนักเรียนไม่ได้รับการเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธี และเพียงพอ (ประทีป แสงเปี่ยมสุข, 2540, หน้า 53) นอกจากนี้ สาคร บุญเลิศ (2538, หน้า 141) สรุปว่าสาเหตุที่นักเรียนสะกดคำผิดส่วนมากมาจากแนวการเขียนผิด ไม่รู้หลักภาษา นอกจากนี้ยังมีสาเหตุรับเอาตัวอย่างที่ผิดพลาดจากอินเทอร์เน็ต สื่อมวลชนที่มักจะนำเอาคำที่เขียนผิดมาใช้สะกดผิด และวรรณยุกต์ผิดลักษณะของคำที่นักเรียนมักเขียนผิดนั้น จากรายงานการวิจัยพบว่า คำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด ทำให้นักเรียนมีปัญหาต่อการเขียนของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะนักเรียนไม่สามารถสะกดคำ และเขียนได้ถูกต้อง ตามเจตนาของนักเรียนได้กล่าวว่า การเขียนสะกดคำที่ถูกต้องชัดเจนจะทำให้นักเรียนสื่อความหมายได้ดีน่าอ่าน แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้ามีนักเรียนเขียนสะกดผิด จะทำให้การสื่อความหมายผิดพลาด

การเขียนสะกดคำนั้นเป็นสิ่งสำคัญเพราะถ้าเราเขียนสะกดคำ ความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไปด้วย ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำต่างไปจากที่ผู้เขียนต้องการทำให้การติดต่อสื่อสารผิดพลาด เข้าใจคลาดเคลื่อนสื่อความหมายไม่ตรงกัน นักเรียนมักจะเขียนสะกดผิดมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากตัวสะกดไม่ตรงมาตรามีจำนวนมากทำให้สับสนไม่สามารถแยกตัวสะกดตามเสียงที่อ่านได้ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับ สาคร บุญเลิศ (2538, หน้า 144) ว่า ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรตัวสะกดส่วนมากจะเป็นคำที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต ภาษาอังกฤษ และเป็นคำที่มาจากภาษาอื่น ๆ

เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งภาษาที่ใช้คำมากพียงคำที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย แต่ภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด เป็นพยางค์คำเดียว เมื่อรับคำเหล่านี้มาใช้จึงต้องการวิธีลดพยางค์ของคำ เพื่อให้เข้าระเบียบของภาษา ออกเสียงได้สะดวก และรักษารูปศัพท์เดิมไว้ นอกจากนี้ สนิท สัตโยภาส (2538, หน้า 92) กล่าวว่า การเรียนการเขียนสะกดคำ เพื่อเป็นการฝึกทักษะจึงควรฝึกบ่อย ๆ ดังที่ ทวีศรี จันทรเอี่ยม (2532, หน้า 4) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยว่าเป็นวิชาทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการสะกดคำ ซึ่งต้องอาศัยการฝึกอย่างสม่ำเสมอ ผู้เรียนจึงจะสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องและเกิดความชำนาญ ชำนาญจนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองให้มากยิ่งขึ้น

จากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (NT)

โดยภาพรวมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 1 (2553, หน้า 50) พบว่า นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 นักเรียนร้อยละ 61.33 มีผลการประเมินในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกที่จะสร้างและพัฒนาสื่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Book) เพื่อแก้ปัญหาในการอ่านและเขียน ไม่ถูกต้องของนักเรียน เพื่อเป็นสื่อทางเลือกให้กับ โรงเรียนในท้องถิ่นและ โรงเรียนต่าง ๆ ที่มีความพร้อมใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Book) ดังที่ พูลศรี เวศย์อุพาร (2547, หน้า 68) กล่าวว่า ต้องพัฒนาสื่อและแนวทางการแก้ไขปัญหา โดยจัดทำรูปแบบ การจัดการเรียนการสอน เช่น จัดทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ทำชุดกิจกรรม ฯลฯ เพื่อให้เด็กสามารถ เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ “การใช้มัลติมีเดีย เพื่อการสนับสนุนการเรียนการสอนยังคงเป็น เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแขนงหนึ่ง ที่มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาการศึกษาในอนาคต ทั้งนี้ เนื่องจากในปัจจุบันคอมพิวเตอร์กลายเป็นอุปกรณ์การเรียนมาตรฐาน ที่มีอยู่ในโรงเรียนและ มหาวิทยาลัยทั่วไป”

เทคโนโลยีทางการศึกษา จึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการศึกษา โดยการนำเอาวิทยาการ เทคโนโลยีใหม่ ๆ และการจัดแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้มาใช้ เพื่อจัดการศึกษาที่สามารถให้ผู้เรียน สามารถศึกษาค้นคว้าได้ตามความต้องการ เพื่อให้การเรียนรู้และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเกิดขึ้น ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเป็นการพัฒนา บุคลากรของประเทศชาติให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเติบโตไปเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของชาติ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Book) จึงมีบทบาทสำคัญในโลกเทคโนโลยีทางการศึกษา เนื่องจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Book) เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลง วิธีการเรียนรู้ที่มีอยู่เดิมเป็นการเรียนที่ใช้เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าเป็นสื่อกลางของนักเรียน หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้มีหลายรูปแบบ โดยจะมีการถ่ายทอดเนื้อหาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ไม่ว่าจะเป็น

คอมพิวเตอร์เครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรืออินเทอร์เน็ต จึงถือว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นการเรียนในยุคสมัยที่เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีการสื่อสารมีบทบาทสำคัญ

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยเห็นว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Book) เป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถช่วยแก้ไขปัญหาทางการศึกษา เพราะหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยสอนในสิ่งที่เข้าใจยากให้ง่ายขึ้น สิ่งที่เป็นนามธรรมกลับเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจในการจัดสร้างและพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ก แม่กด แม่กบ และแม่กน) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในเนื้อหาเรื่องการอ่าน เพื่อเป็นสื่อการสอนที่ช่วยเพิ่มความน่าสนใจในบทเรียน และช่วยพัฒนาทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้ต่อไป โดยพัฒนาบทเรียนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Book) เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ก แม่กด แม่กบ และแม่กน) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ก แม่กด แม่กบ และแม่กน) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ก แม่กด แม่กบ และแม่กน) เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 90/90
2. เป็นแนวทางในการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Book) ประกอบรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2555 อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำนวน 1,793 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 1, 2555)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองตะโก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 42 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อใช้ทดสอบหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบเดี่ยว จำนวน 3 คน เป็นนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบกลุ่มย่อย จำนวน 9 คน

2.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบภาคสนาม จำนวน 30 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ก แม่กด แม่กบ และแม่กน)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ก แม่กด แม่กบ และแม่กน)

2. แบบทดสอบ เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ก แม่กด แม่กบ และแม่กน)

3. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และการทดสอบค่า t (t - test Dependent Sample)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ก แม่กด แม่กบ และแม่กน) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ได้เรียนเนื้อหาจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ก แม่กด แม่กบ และแม่กน) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ก แม่กด แม่กบ และแม่กน) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. การอ่าน คือ การรับรู้ข้อความจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ก แม่กด แม่กบ และแม่กน) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ผู้เรียนทำได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหลังจากเรียนจบบทเรียนแล้ว
4. ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพผลลัพธ์ตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 ซึ่งได้จากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (แม่ก แม่กด แม่กบ และแม่กน) เกณฑ์ 90/90 มีความหมายดังนี้

90 ตัวแรก หมายถึง เป็นคะแนนเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม ซึ่งหมายถึงนักเรียนทุกคน เมื่อสอนครั้งหลังเสร็จให้คะแนนเสร็จ นำคะแนนมาหาค่าร้อยละให้หมดทุกคะแนนแล้วหาค่าร้อยละเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม ถ้าบทเรียน โปรแกรมถึงเกณฑ์ ค่าร้อยละเฉลี่ยของกลุ่มจะต้องเป็น 90 หรือ สูงกว่า (เปรี๊ยะ กุมุท, 2519, หน้า 129)

90 ตัวหลัง หมายถึง 90 ตัวที่สองแทนคุณสมบัติที่ว่า ร้อยละ 90 ของนักเรียนทั้งหมด ได้รับผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมายแต่ละข้อ และทุกข้อของบทเรียน โปรแกรมนั้น (เปรี๊ยะ กุมุท, 2519, หน้า 129)